

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Ötásbós petisórért 5 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szintén több
szóval hirdetés, alku szerint a leg-
olcsóbb árt.
Bélyegdíj: minden beíratásért külön
30 kr.
„Nyit-tér”-en megjelenő közlemény ö-
tásbós sora 15 kr.
Név- vagy bérmentelenül beküldött kéz-
iratok nem vétetnek tekintetbe. — Ugy-
szintén kéziratok sem adhatnak vissza.

Elfizetési árak:

Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr. 1/2 évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — Egyes szám 10 „
Elfizetési pénz s minden közlemény:
Főpíacz. Vecsey-ház földszint
a szerkesztőségbe bérmentre küldendők.
Elfizetheti helyben:
Telegr. K. Lajos könyveskedé-
sében s a szerkesztőségben. — Egyébut
a postahivatalkó utján.

A helyzetéről.

A nemzetek életében nincs több példa oly szerencsés és természetellenes összeköttetésre, mint a minőben hazánk áll az osztrák tartományokhoz; nincs példa a történelemben, hogy midőn egy nagy és hatalmas ország, választási jogával élve szabadon és önként megajándékozza koronájával egy kis hercegség uralkodóját, az a néhány ezernyi nép olyan leigázott ország s meghódított alattvalóknak tartsa a szabad népet millióit, mint a mi Ausztriával való összeköttetésünk. Mint a milyenek tartja a maroknyi osztrák a nagy Magyarország népeit. Hát hol van ott jog és igazság, hogy nekünk Ausztriától kérni kelljen életfeltételeinket, s ezek megadása a birodalom azon részétől függjön, mely nekünk köszöni létét? Nem a magyar vitéz karja verte-e le Ottokár derék vasasait, nem a magyar szikla melle áll-e a mozlennék Bécs felé zúduló árja elé, a Habsburgház fiágának koporsója felett osztozni akaró rokonok s az Ausztriára bíz Napoleon hadai ellen nem a magyar küzdött-e a titáni harcokat? Három századon át nem rajtuk hízott-e meg az osztrák ipar, kereskedelem és tőzsde; szabadságuk, alkotmányuk nem a mi küzdelmünk következménye, vivmánya-e? De nemcsak igazságtalanság, de politikai bűn is, hogy most, midőn egy világábróru lehetősége fenyeget: békes kiegyezés helyett, az osztrák államférfiak megreviség megőli a bizodalom legerősebb részének lelkesültségét s felidéri a Sádova és testvérei sötét árnyait? Hát ha én egyszer egy tapasztalatlan rászédtem, jogom van-e azt egy egész életet át rabolni a koldusbotig? s ha ez eszére térve, új szerződés által biztosítani akarja fennmaradását, mivel emberhez illő-e, ha akkor oly szemtelen kifakadásokra engedem magamat ragadtani, mint irányunkban az osztrák lapok?!

Most már nem kétem, hogy „az 1867-iki kiegyezés barátai” is belátták, miszerint Ausztria államférfiától hazánkra semmi üdvöst nem várhatnak. Ott mindenben a régi hagyományos elv szerint járnak el. Koldussá akarják tenni a magyart, hogy azután leigázzák. De annak történi nem szabad! Most mint a gyász hozdathatalan bánata, mely a kétségbeesés határához ért: hazafi fájdalomunk néma, szótalan; de szótlanunk kell! Tartson minden választókerület négyülést s adjon kifejezést azon meggyőződésének, hogy amely kormány az osztrák pontokat elfogadja, azt a hazaszeretet és józan nemzeti politika nem támaszthatja, s a mely parlament azt teszi, az a nemzet érdekei ellen vét, s a mely parlament inkább eladja az ügyet, mintsem feloszlattassék, azt az ország és történelem elfogja itélni. Szóljon egy nemzet, mint eget és földet rázó menydörgés, mutassa meg, hogy még él és elég erős visszautjani a mérőpoharat azok fejéhez, a kik kezébe erőszakolják. Ha Tisza beadta volna lemondását s megállíttá tette mellet, nagyobb lendett mint volt, s megmarad a jövő számára, s most ment-hetetlen el fog veszni, s ekkor nincs más mód, mint felébredni a nemzetnek hosszú lethargikus álmából, s mint valamely gyöngyöt a tenger fenekéről kikeresni a nemzet zöméből azt a férfit, kiknek bonzserelme s bölcsessége kiragadhatná hazánkat az örvényből s a válságos napokban oly fényre emelné dicső koronánkat királyunk felkent fe-

jét, a milyen csak akkor volt, mikor hadakat verő apáink künn porba hullott ellenségek hódolatát fogadták, s benn oly békésen intézkedtek böles törvényekről, hogy más népeket századokkal elöztek meg!
Mi hisszük, hogy a magyar nemzet fia közt bármint megvesztegetett erkölcsök között élünk is, még mindig találkoznék egy véka alá rejtett gyertyaszál, melyről csak a fedező boríték kellene leemelni, még mindig találkoznék egy áldozatra kész önzetlen kebel, melyről, mint edzett érczről visszapatannának az ortvamatások csapásai, ki letudna mondani énségének önző vágyairól s czélul nemzete megmentését tűzről ki magának, a vaskovetkezősséggel keresztül vitt dicső cselekmények után. kifogná azt érdemelni, — hogy a halás utókor igaz könyvekkel áztatott sirkeresztyére e szavakat írma: **Itt nyugszik a haza megmentője!**

Egerből tegnapelőtti kelettel a következőket tavirjak a „P. N.”-nak: A mai városi képviselőtestületi gyűlésből kifolyólag négyülést tartattk e hó 15-én azon czélból, hogy az önálló várn- és pénzügyben Babics István Eger város képviselőjére hassunk, hogy a miniszteri kiegészítést el ne fogadja. — Ime a példa! Ha Karcaz és Ezer testületileg karolják fel a nemzeti létkérdések ügyét, örködvé azok felett, s törvényadta józakkal a baba javára élnek, mi akadályozza ugyanebben Debreczert?

A Pozsonyban megjelenő „Grenzboten” — mely a fuzió előtt balközépi volt, — lapja előn Tiszához intézett lemondó levelet közöl s kijelenti, hogy ellenzéki álláspontra tér.

A szabadelvű párt tagjai közül — írja a „Pesti Napló” — 57-en összegyűltek vasárnap a „Hungária”-ban, s elhatározták, hogy a kormányfőök által a bécsi kiegyezés ügyében hozzátüntetett interpellációkra adandó választ a nem veszik tudomásul s a club máj értekezletén is nemmel szavaznak.

Az új kiegyezés és a quota. Az özi állésszakban a vámszövetség megújításáról és a bankügyi szabályozásáról szóló javaslatokkal egyidejűleg a monarchia mindkét tervszáának előterjesztés fog tétetni a quota megállapítására választandó küldöttségek tárgyalásán is. A két kormány a bécsi megállapodásokhoz képest — mint a „Bud. Corr.” írja — azt fogja a küldöttségnek javasolni, hogy a vámszövetség lejárási határidejét azonosítsa a quota-időszakkal, oly formán, hogy a quota-időszak már 1877-ben kezdődjék, vagy — ha lehet — csak 9 évre állapítsák meg, hogy így valamennyi közös megállapodás egy időben enyészék el.

A képviselőház tegnapi ülésén Tisza miniszterelnök kijelenté, — hogy Úrményi Miksa és Simonyi Ernő által a bécsi alkudozások tárgyában hozzátüntetett interpellációkra a csütörtöki ülésben mindenesetre felelni fog. Esetleg felelni fog Irányi interpellációjára is a keleti bonyodalmak ügyében.

Az európai béke, fegyvercsörtetések között.

I. „Knowledge is power.”
Soha de soha! — a szöla a villág áll, nem történt annyi visszavélés és mielőtt, az érteleme, a józan gondolat, az igazság s szent szabadság rovására, mint épen ez annyira decantált üvevit civilizált(?) 19-ik században.
Mindennél s mindenben a legnagyobb contrast észlelhető.
A népek jogaiért küzdött 1848-diki forradalmak leigázatása után, általános európai reakció támadt, s az absolutismus apóló árnyában kiüté fejét a Rómából táplált katolikus reakció is. — Csakhamar látjuk a megkötött concordátumokat, látjuk a mindenféle szer-

tekné mindenüvé importálását, kórházaknak, sőt fegyházaknak is szerzesre nőkre bizását, látjuk a népek butaságára alapított jubileumoknak rendezését, egy vérszopó inquisitor tigrisnek szentelt emeltetését; fejlődelmeknek s népeknek egyházi átokkal sújtását (a melyre ugyan senki sem hederit már), a „csalatközlalatlanság” ezen bűnös jezsuita dogmának merész kihirdetését; a közbizadság, a felvilágosultság ellen intézett allouciókat stb., — és ime mindezek, s még számtalan ily nem bűnös merényletek ellen, kilépett ugyan a küzdelem a szabad száj, ezen egyedüli szellemi fegyver! de siker nélkül... mert fájdalom, az életgyakorlat azt igazolja, miszerint az ember nagyból tömege 1848 óta, missem tanult, sőt mindent a mi a humanismus, s szabadság szentélyébe tartozik, elfeledett... egyszóval arczkifejtőlvözva, szemük homályba burkolva, szívük kövülve, — keblük minden hazai lelkesültség iránt vaspánzába fűzve, s zogan logikai iflétké kifejezve van, — életük ma már nem emberi ihletteljes élet, hanem Darwinnal mondhatom — egy valódi gorillai terengés, mert a realis gondolkodástan, és erre alapult szilárd ítéset hiányzik!

Minden trónbeszédben kiválólag hangsúlyoztatik az európai szent béke, de ugyan akkor a hadbudget fölemelése is indítványozatik... ugyan én istenem, „hogyan fér ez a logica össze?”

A porosz, orosz s mint alliancban, azaz a legjobb egyetértésbe vagyunk (?) azért mégis nyakra-főre szaporítottak a seregek, a katonák kiképzésére nagyobb mérvet öit, a romboló fegyverek, ágyúk feltalálásában versenyeznek stb., és mind ezt szüli a hirdert európai tartalmas béke s Triple-alliance, tehát ezen 3-on hatalom egyetértése nem állami szereteten, hanem közös félelmen, bizalmatlanságon, s gyanun alapszik... t. i. Montesquieu szerint a despotia alapján... mely előbb utóbb nem más, mint materialis katonai uralommal fejlődik ki.

Tehát bátorodom kérdeni a józan közvéleményt, hol van azon ellenség, — ki ellen ezen 3 nagy hatalom annyira készül? hisz ha maguk között oly benső szoros szívélyes alliancban vannak, akkor csak nem tehetjük azt fel lagice sana ratióne, „hogy egyik a másikat verje,” tehát másutt kell keresnünk az ellenséget.

Talán minden hatalom a saját népei ellen, melyekből meriti hatalmát, fegyverkezük fülüg? p. o. az orosz a lengyelek, az angol, az irrek, az osztrák a magyar, a porosz az international s a kelet nemethon ellen? stb., ily badar theorematik csak nem létezhetnek egy józan felgott diplomatiában? ...
Ugyan ki ellen van tehát a békehirdető allianc s 5 millióm fegyverben álló plasticus emberi erő, hatalom? kíséreljük meg annak rövid fejtegetését.

A magyar főcárosból. A pesti tavaszi lövészények elseje tegnapelőtti a régi időjárás miatt a szokottnál kisebb számú közönség jelenlétében tartott meg. Egy előkelő magnás kezdeményezése folytán, ki Bécsben a nyári korcsolyázás sportját felelte megkedvelte. Budapest scotting rink van alakulóban. Széll Kálmán pénzügyminiszter és családja tegnapelőtti költöztek Budára, a p. ü. miniszterium épületébe azon helyiségekbe, a hol korábban Lónyay gróf és Kerkapoly laktak. Staudner K. volt honvéderemter vasárnap este lakásán megörült, s mint vesztélyes dühöngő a Rókus-kórházba szállították.

Vidék.

— A „Debreczen” levelezése. —
T o k a j, május 6. 1876.
(Utczaközvet, közlegető, rendkívüli vásár, időjárás.)
T. szerkesztő ur! Világhírű borairól ismert Tokajnak, legalább is országos roszbiróvél utca közvete — valahára eljutott a dolgok azon menetéhez, — hogy a fútczája, melyen a közlekedés igen nagy, újbóli kirakása magkedvetett; örömmel tölti el a gyors munkamenet a város lakosságát és vidékét, mert ezután, — ha megféle is a következő várom, de nem fog kelleni kétszer-háromszor szekekerét csináltatni, míg isten segédelmével keresztül döcögött a város utcáján, igaz ugyan, hogy a kövek e hazájában kocka-kövekkel az építést tenni illőbb lett volna, ha-

magunk tettünk, magunk kevertük magunkat saját hálódba, tettük magunkat tönkre.

Élég! Mindent nem mondatok meg... és ha tehetném is, alig értené meg valaki, ha csak az nem, ki hasonlító érzést és átit. Van nek gyötrelmek, melyeket csak érezni lehet, de szavakba foglalni nem, mert épen nem hasonlíthatók azokhoz, melyek közönséges életben előjönnek és melyeknek neveket adni tudunk.
Mit mondjak még? a városban általános feltűnést okozott a szerencsétlen esemény, azonban semmi más következményét nem lőnek. D. és férjem baráti ügy elutadtak igaztani mindent, hogy engem senki sem kárhözott. Stekoltschikoff volt oly jó, hogy a gyámságot magára vállalta.
Igen gyakran meglátogattam Pált, de ritkán sikerült látnom. Izgatott volt s minden velem való találkozás után csak roszabbul állapota. Végre megmondta D., a mitől régóta rettegtem, hogy felgyógyulásához nincs remény.

Örömmel említhetem, hogy nagyon száraz időjárásunk e hó 6-án szép csendes esővel köszöntött be, a már csaknem tönkre ment tavaszi kalászos veteményekre reményünk uj-julni kezd; — szőlőhegyeink földje annyira száraz volt már, hogy jó munkát tenni nagy költséggel is majdum lehetetlen volt; — pusztító rovareink szőlőinkből eltavoztak, a meglevő termés s a szőlő fája szépen nekedik.
E. E.

Vidéki hírek. A pápai önkényes füzöltő-egylet jövő hó 4 és 5-ik napján zászlószentesi ünnepélyt tartand. Marosvásárhelyen e hó 4. és 5-iké közt éjjelen ismét tűz volt, mely két házat homvasztott el. Az aradi kereskedelmi és iparkamara közelebbi ülésén elhatározta, hogy az aradmegyei gazdasági egylet közreműködése mellett 1878 őszén Aradon országos ipar- és terménykiállítás fog rendezni. Ercsény mellett egy 140 h/sz suly vizát fogtak ki a Dunából. Nagy-Kállóban egy ottani földmívelő, mialatt neje a szomszédba vizert ment, felakasztotta magát. A hazakereszt asszony kiabálására elősietett szomszédok levágták ugyan, de már késő volt. Fiumében az árvízkarosultak javára e hó 3-án rendezett műkedvelői előadás bruttó jövedelme 1200 forint.

Színészet.

Hétfőn, május 8-án adatott: Valéria, dráma 4 felvonásban, írta Szilágyi. E darabban két vendég, u. m. a S o m o g y i p á r lépett fel, a czimzerep ezuttal S o m o g y i névvel szerepelt. Mindazonáltal a hang-mélyt különösen a fájdalmas érzések kifejezését használta, gyakran torokhangba ment át, s ezáltal az a természetességéből kivetkőzve hatás helyett bizonyos visszatetszére talált a közönségnél. Kifogásunk van még mindkét vendég szerepléséről, a hangszólasnak nem mindig helyes alkalmazása ellen, s ez oly körülmény, mely, midőn egyrészt a constructionnak tulajdonképeni részét megváltoztatja — másrészt a szerepe is annyiban van káros befolyással, mennyiben a figyelmes szemlélőnek kell a gondolatmenetből kitalálni: miképen érte meg a hallottakat?
A mi a többi szereplőket illeti, elmondhatjuk, hogy, kevés kivétellel, a szerepemtudás általános volt. Ezen s a fentebbi okoknál fogva az előadás nem sikerült, s azon a g y o n k e l e t e s k ö z ö n s é g, mely azt végig nézte, meglehetősen unta magát. Előadás vége fél 11 órakor.

Külföld.

A három északi hatalom vezérállamférfiainak kiállításba helyezett találkozósa Berlinben foglalkoztatta egész héten át a közfigyelmet. A német felhivatalos lapok e találkozást olyan actio kiindulási pontjának nyilvánították, a mely az eddigieknél nyomatékosabb eszközökkel lesz hivatva a békét keleten visszaállítani. Egyébiránt a német lapok csaknem

mind bizonyosnak hiszik, hogy Ausztria-Magyarország csapatai Herzegovinát és Boszniát megszállják.

A mi a keleti ügyeket illeti, e héten ott is rendkívül sok érdekes mozzanat merült fel. Mukhtar pasa a részben sikerült niksiczi expedició után pihenetett csapatait s hir szerrint fegyverszünet kötése ügyében is folytak alkudozások a lázadókkal. Konstantinápolyban a részletes miniszterválasz is volt. Bukarestben pedig a Florescu-kormány nem bírván meggyerni magának a senatus többségét, lekötözté. A fejedelem újra conservativ irányú kormányt próbál alakítani.

A nyugati államokban is élénk volt a politikai élet. Nem szölvá a keleti kérdésről, mely a lapokat folyton foglalkoztatta, a belpolitika szünetén magas hullámokat vetett mindentű.

A francia belügyminiszter e héten elhatározta, hogy még az új községi törvény meghozatala előtt elbocsátja mindazon mairet, a ki nem választott tagja a községi bizottságnak. A prefekthez koriratot intézett, hogy jövöre ne személyes nézetekéi érvényesítsék, hanem a köztársaság képviselőinek nyilvánítását magukat s ez értelemben kötelesek működni. A rendelet bizonyára általános tetszessé találkozzand.

Az angol parlament két házában Viktoria királynő proklamációjá a császári czim ügyében igen nagy elégtelenséget keltett, s komoly vihart zúdított a kormányra fejére. Az alsóházban Disraeli bosszaszában nyilatkozott Oroszország és Anglia viszonyáról a közpártisai ügyekben. E nagy fontosságú nyilatkozaton kívül azt is kijelentette, hogy az angol kormány ajánlód azon tervet elfogadni, hogy a Suez-csatornát az összes tengeri hatalmak közösen szerezék meg.

A spanyol képviselőház a vallásos türelmesség ügyéről tanácskozott. — Az olasz képviselőház is folytatta működését. — A dán birodalmi gyűlés május 15-re hivatott össze. — A görög kamara május 1-jén megkezdte a pört a volt Bulgari-kormány tagjai ellen, de csakhamar oct. 3-dikára halasztotta el a tárgyalást.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A képviselőház ülése máj. 6-án. —
A képviselőház szombati ülésén a jelentéstételek és a ház ápril havi költségvetésének elfogadása után
Irányi új rövid, de nagyon helyes és időszerű interpellációt intézett a kormányelnök-
höz a Bosznia és Herzegovina megszállását illető hírekkel szemben.
Irányi után Úrményi Miksa a bécsi alkudozások eredményét iránt interpellálta a kormányelnököt.
Beszédében hangsúlyozta, hogy a kormány az által, ha ily fontos tárgyalások befolyásolt után jelentést tesz a háznak, a ház iránti tiszteletét fejezi ki.
A miniszterelnök tegnapi beszéde szemben hivatkozott arra, hogy a nyilatkozatoknak e módja korántsem oly szokatlan állítását bebizonyított konkrét esetet idézett elő az angol parlament közéleti vitáiból. Vegül Simonyi Ernő interpellálta a kormányelnököt, ugyancsak a bécsi alkudozások eredményére iránt — nagy tapintattal. Interpellációjának megrtelele előtt azon reményének adott kifejezést, hogy a kormány kimerítően fog válaszolni, s egyuttal kijelentette, hogy a kormány választ tudomásul veszi, bármint legyen az, anélkül, hogy e felett most itéletét kívánna mondani.

Interpellációjá következő:
„Tekintve, hogy a Bécsbe folytatott alkudozások a közhir szerint befejeztettek;
Tekintve, hogy midőn az ország kormánya az országgyűlés megbízásából bármennyű alkudozásokot folytat, és az alkudozások befejeztettek, maga a dolog természete követeli, hogy ez alkudozások folyamáról és az elért eredményekről, minden mások előtt az országgyűlés értesítették az illető miniszterek által:

Kérdem a miniszterelnök urat: — 1. Be vannak-e már a Bécsben folytatott alkudozások fejezve, — ha igen: — 2. Melyek azon ügyek, — a melyek ezen alkudozások tárgyát képeztek? 3. Minden egyes ügyre vonatkozólag mi megállapodásra jutott egymás közt a két alkudozó kormány? 4. Mik voltak a fő idokok, melyek a kormányt ezen megállapodások elfogadására bírták? 5. Mikor szándékozik a kormány ezen alkudozások alapján szükségessé vált törv.

A szerencsétlennék értelme mindinkább kezdett kiandulni; erői elhagyták; a szép, életide férfi, minőnek még kevéssel előbb láttam, egy néma, eltompujt egygylűvé lőn.
Összel, szeptemberben mindennek vége lőn; etemetük őt. Csak azt kell még megmondanom, hogy neki minden roszat, mit nem kérekkott — rég megbocsáttam és csak szerelmére gondoltam, a mely háj egy nyers szerelem volt, de alig hiszem, hogy azon időben mára lettem volna érdemes. Midőn egy nést ismerő tanultuk és még azután soká érzést nem ismerő teremtmény voltam; idegem, szívem aczélményesűgek voltak; száimát nem ismertem, semmi iránt nem érekköttem, mint csak saját élményem, vágyaim s örömeim iránt. — Mások szenvedését nem érekköttem meg, míg magam is a szenvedések keserő poharát fenékk meg ürítettem.
(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” tárczaja.

ELMOSÓDOTT NYOMOK.

Bűnügyi regény 4 kötetben.
Írta: Achscharumoff Miklós.
Harmadik rész:
XVI. fejezetből
Julia naplójából.
(Folytatás.)

Később tudtam meg, hogy az esemény hogyan történt. Ejjeli egy óra tájban Tschersoff szobájában ült és írt, miközben Iván heví szolgáját a kávéházba küldte, mely ugyanazon hely földszintjén volt. Iván, mint rendszeren nyitva hagyta az előterem ajtaját, a ház ajtaja szintén nyitva volt és a lépcsőn égett a gáz. Valószínű, hogy e pillanatban jött Pál, mert

tudomást szerez magának elyzet javulásáról komolyan —
A földmívelési miniszter. —
győrség tudtán kívül gonozott itéseket kaphasson, s e gonoz eddig is sokkal nagyobb érkeztek jelentések küeken szenvedett károkról, ni is lehetett volna. És medeli a pénzügyminiszter, ását a „helyzet lényeges ól kezdjek meg! Ebből ólni, mint hogy az adóbe- ggesztettek fel, mert a jaban azok folytatása le- az oly helysegekben, hol ottak. Áldott emberség, k kivétekekpen jarta az y a víz lepadt, hogy a letveszélyben tán, — de nélkül állanak, ám a ká- títváik helyre, kezdődhe-

Kasag.

találkozás. Vasuti de nem kalandról, nem ól van szó. A szeresélyes erelmesekek szokta meg- ellenség” összehozásában set. A Rómából Nápolyba osztályi kupéjába Molke, lépett be. — A kupében letz átadoja útt. Együtt a szótak persze egymás- gondolhattak.

Szerkesztő: DÁNIEL.

AS

czza 14. sz. a. kiáramban lévő bu- zia boudoir dísz- seretű tükrök, go- sz füzesnyók, tel- elemhez megkíván- odésém alatt irán-

ános.

mban.

New-York.

nyuk, hogy a mi.

EINK

olvasó

New-York.

meggyőződhetik gépek más gé-

186. 4-4

gép.

lakás: az eladás jelen- ek vatalból kivézetett gondnok k fuzak kóváltatam. kik a legelőt ingatlara ervenysítheti vének, felh- ket ezen hirdetés közér- mitandó 15 nap alatt — fennit gysak be.

A kir. törvénysek mint telek dik évi április hó 13-dik

étery Sándor

jegyző.

NÁNDOR

észkeret raktára

PESTEN.

sztekbán üveg evő- tükör raktárak leg- chan készkereteket vnyázat és gyönyörü akat, szabottárokak. atra bérmentve szol- vévoimet biztositom letemnek megfelelő epontosabb szolgá- ról.

kle Nándor

ör és készkeret raktára apest, kizy-utca.

ban. 1876.

